



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/193/1/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

358/2012. (X. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2012. március 12-én előterjesztett **panaszát** a 2012. október 17-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. március 12-én, elektronikus úton terjesztette elő feleségével közös panaszbeadványát. A panaszos feleségének sérelmeit a Testület önálló állásfoglalásban értékelte.

A panaszos előadja, hogy bejelentéssel kíván élni a vele szemben tanúsított rendőri intézkedés során tapasztalt, példátlan rendőri túlkapás, az intézkedés során folytatólagosan elkövetett törvénysértés, hatalommal és rendőrségi intézkedéssel való visszaélés, arrogancia és jogsértő gyakorlat miatt. Elmondása szerint 2012. március 10-én 11 óra 50 perckor Ny. város belterületén, a M. utca – H. sor kereszteződésénél közlekedett a feleségével együtt gépkocsival, amikor két rendőr megállította őket. Megjegyzi a panaszos, hogy a rendőrök egy ezüstszürke színű, civil személygépkocsival voltak jelen.

A megállást követően a panaszos kiszállt az általa vezetett járműből, az intézkedő rendőr pedig kérte az okmányokat. A panaszos átadta az iratokat, egyúttal azonban felhívta rá a figyelmet, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, rendőri mivoltát,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szolgálati helyét, az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Utalva továbbá arra, hogy a rendőrök civil gépjárművel láttak el szolgálatot, így a panaszos és felesége nem lehetett biztos rendőri mivoltukban, kérte őket a fentiek teljesítésére, és annak igazolására, hogy szolgálatban vannak. Erre az egyik rendőrtől azt a választ kapták: „higgyék el, hogy ő rendőr.” A másik rendőr pedig közölte, hogy „nem köteles igazolni magát, erre van az egyenruha”, valamint, hogy „elég az intézkedés végén igazolnia magát”. Az azonosítást a rendőrök ezt követően, a panaszos második kérésére sem végezték el. Utal rá a panaszbeadvány, hogy az intézkedés keretében az egyik rendőrrel a neve derült ki, míg a másik rendőrnek az azonosító számát sikerült megállapítani.

A panaszos kifogásolja, hogy arra is megkérte a rendőrt, hogy az intézkedés célját jelölje meg, mivel az nem lehet önmagáért való. Erre a rendőrtől azt a választ kapta, hogy megállításuk oka a panaszos által vezetett gépkocsi szlovák rendszáma volt, előírták ugyanis számukra, hogy fokozottan ellenőrizzék a szlovák rendszámú járműveket.

A rendőr ezt követően elkezdte megvizsgálni az átadott több tíz oldalnyi dossziét. Az abban lévő, magyar, szlovák és angol nyelvű iratok azt igazolták, hogy a gépkocsi a 2005 óta létező cégük tulajdona, a cégnek a panaszos az ügyvezetője és a tulajdonosa, a feleség pedig a cég munkavállalója, tehát a gépjárművet jogosan vezetik.

Ezt követően a rendőrök elkérték a feleség személyi okmányait is, és igazoltatták őt is. A feleség ugyancsak – ekkor már összességében harmadjára – kérte az intézkedő rendőröktől, hogy mutatkozzanak be, nevüket, rendőri mivoltukat, szolgálati helyüket, az intézkedés tényét és célját közöljék vele is, erre azonban továbbra sem került sor, annak ellenére, hogy a panaszos és felesége végig együttműködött az intézkedést végző rendőrökkel. Időközben megjelent a helyszínen egy harmadik rendőr is, aki szintén nem azonosította magát. Az iratok megtekintését követően az intézkedő rendőr közölte, „eljárást indít jogtalan használat miatt”.

A panaszos és felesége megjegyzi, hogy az intézkedéssel egy időben, a kereszteződés másik oldalán „magukat áruló, valószínűleg üzletszerű kéjelgést elkövető hölgyek jelentek meg”, és hozzátesszik, hogy a környék arról ismert, hogy ott éjjel és nappal is „árulják magukat a lányok”. Ezt a panaszos jelezte is az intézkedő rendőröknek. Az egyik rendőr erre azt felelte, hogy a panaszos ne foglalkozzon azzal, mi történik a közelben, majd hozzátette, hogy 20.000 forintra megbünteti szemetelésért, amiért még az intézkedés kezdetén, amikor kiszállt a gépkocsiból, elnyomta a cigarettáját a földön. A panaszos megjegyzi, hogy a cigarettáját valóban elnyomta a földön még az intézkedés kezdetekor, de a csikket betette a gépkocsiba. A panaszos szóvá tette, hogy nem érti, a rendőrök őt miért büntetik meg 20.000 forintra, miközben a szemben lévő „üzletszerűen kéjelgőket” nem vonják felelősségre, amire a rendőr csupán azzal reagált, hogy előállítják őket a közelben lévő rendőrsre, majd végül megmutatta a rendőr igazolványát.

A panaszos előadása szerint ezután négy erős testalkatú, felfegyverzett rendőr zárta körbe és kísért embertelen körülmények között a rendőrség épületéig őket. A panaszos felesége, aki 42 éves orvos, 160 cm magas és 48 kg, a történetek alatt rettegett, halálfélelme volt. A rendőrségen a panaszos feleségétől megkérdezték, hogy milyen doktori címe van, mire a feleség visszakérdezett, hogy az miért fontos. Válaszul az egyik rendőr azt felelte, „az eljárás menetét befolyásolja”. A feleség elmondta, hogy orvos doktor, és nem érti, mi köze az eljárás menetéhez a doktori címének, mire ugyanez a rendőr felszólította, hogy „ha nem fogja be a száját, akkor lecsukhatja.”

A beadvány rögzíti, hogy az eljáró rendőrök sem a helyszínen, sem az előállítást követően a rendőrörsön nem mutatkoztak be.

A panaszos sérelmezi továbbá, hogy miközben a rendőrök az iratokat lefénymásolták, a rendőrség ajtaját zárva tartották, így őket személyes szabadságukban korlátozták.

Miután a fénymásolás befejeződött, a rendőrök közölték a panaszossal és a feleségével, hogy elmehetnek. Ekkor negyedik alkalommal kérték az intézkedő rendőröktől, hogy mutatkozzanak be, nevüket, rendőri mivoltukat, szolgálati helyüket, az intézkedés tényét és célját szóban közölgék. Kérésüknek ekkor a [...] azonosító számot viselő rendőr eleget tett, Sz. r. tzls.-ként bemutatkozott, a másik két rendőr azonban továbbra sem felelt.

A panaszos és felesége végül szabadon távozhatott, nem vonták be az okmányaikat, használhatták tovább a gépkocsijukat is, azonban jegyzőkönyvet vagy más dokumentumot nem kaptak a történetről. A panaszos feleségét a történetek nagyon megrázták, a gépkocsiban sírógörcsöt is kapott, órákig kellett őt a panaszosnak nyugtatnia. A panaszos álláspontja szerint bármilyen dokumentumot is rögzítettek a rendőrök a történetről, annak kiállítása bizonyosan nem volt szabályos, így az ellenük indított eljárás jogszerűsége is megkérdőjelezendő.

Sérelmezi végül, hogy panaszlehetőségeiről sem tájékoztatták az intézkedés befejezésekor, holott azt a törvény egyértelműen előírja. Miután feleségével hazaértek, az interneten kerestek megfelelő fórumot sérelmeik előadására, ott találtak rá a Testületre.

A panaszost időközben felelősségre vonta az illetékes önkormányzat szabálysértési csoportja köztisztasági szabálysértés elkövetése miatt. A 20.000 forintos bírságot kiszabó határozatot 2012. április 2-án vette kézhez. Utal rá a panaszbeadvány, hogy a döntés indokolásában valótlan állítások szerepelnek a rendőri feljelentésre utalva, amiből az következik, hogy a rendőrök feljelentésüket az esettel kapcsolatban úgy tették meg, hogy abban a történéseket nem a valóságnak megfelelően írták le.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A panaszos azonos tartalommal panaszt terjesztett elő a 2012. március 10-én a Nyíregyházi Rendőrkapitányságon is. Az ügyben a kapitányságvezető 2012. április 9-én hozott elsőfokú határozatot, amiben a panaszos panaszát elutasította.

Az elsőfokú határozat ellen a panaszos törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő. A másodfokú eljárást lezáró, 2012. május 29-én kelt döntésében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

III.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát

sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos még a sérelmezett események napján, tehát a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett, azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A rendőrség a Testületet ezzel összefüggésben arról is tájékoztatta, hogy a panaszos az elsőfokú határozat ellen nyújtott be fellebbezést törvényes határidőn belül, amelyet követően az ügyben jogerős, másodfokú határozat is született.

A határozat jogerőre emelkedését követően – vagyis folyamatban lévő eljárás hiányában – a Testület már nem tudta magához vonni a panaszügy kivizsgálását, ezért a beadványt el kellett utasítania.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET